

EXPRESS CODZIENNY

Za Redakcję i Wydawnictwo: Stefan Kiedrzyński, Kiełce ul. Sienkiewicza 32

10 GR.

Wtorek 21 września 1937 r.

Porwanie oficerów

z pokładu hiszpańskiej rządowej łodzi podwodnej „C 2”

BREST. Agencja Havasa donosi: Hiszpańska rządowa łódź podwodna „C 2”, znajdująca się od trzech tygodni w basenie handlowego portu w Breście gdzie dokonywana jest naprawa jej motoru, była ubiegłej nocy wi-

downią niezwykłego zajścia.

Około godz. 22-ej do rufy „C 2” przybiło czółno, w którym znajdowało się 12 osób w cywilnych ubraniach, jeden z przybyłych przedstawił się jako dowódca hiszpańskiej rządowej łodzi podwodnej „C 4”, stojącej na kotwicy od kilku tygodni w porcie le Verdon, również w celu naprawy motoru.

Na pokładzie podwodnej łodzi „C 2” znajdował się jej dowódca Ferrando oraz 11-tu marynarzy, pozostałych 35-ciu otrzymało pozwolenie udania się na ląd. Po wymianie powitań między dowódcami obu łodzi podwodnych i w chwili, gdy wszyscy obecni ustawili się w czworobok na pokładzie, dowódca łodzi „C 4” zaproponował swemu koledze Ferrando, aby mu wydał swą podwodną łódź za opłatą trzech milionów pesetów. Kapitan Ferrando odmówił.

Przybyli skierowali wówczas w stronę marynarzy „C 2” ręczny karabin maszynowy i zmusili ich do podniesienia rąk. Hałas, który powstał zwrócił uwagę strażnika łodzi „C 2”, stojącego w pobliżu na wybrzeżu który wystrzelił w kierunku napastników i zabił jednego z nich na miejscu. Równocześnie uruchomił on syrenę alarmową. Napastnicy rzucili się do ucieczki, uprowadzając z sobą dowódcę „C 2” i oficera mechanika.

Zabity napastnik, który liczył lat ok. 25, nie miał przy sobie żadnych dokumentów.

Agencja Havasa donosi: sprawcy najścia na hiszpańską rządową łódź podwodną „C 2” zostali we wczesnych godzinach rannych ujęci przez policję w okolicach Bordeaux wraz z uprowadzonymi przez nich oficerami łodzi „C 2”.

4-ch z pośród nich przybyło do Brest już w dn. 13 września, są to Parella Raphael i Antoni Martin, adwokat pochodzący z Hendaye oraz inżynierowie Sangello i Robert Chaix z St. Jean de Luz. Ze wstępnego śledztwa wynika, że oficerowie hiszpańskiej łodzi podwodnej zostali pod groźbą ręcznego karabinu maszynowego związani i upro-

wadzeni przemocą.

Napastnicy usiłowali również obezwładnić pełniącego na wybrzeżu straż marynarza łodzi „C 2”, lecz ten zrobił użytek z broni i jednego z nich zastrzelił. Dalsze szczegóły brzmia następująco

W samochodzie zatrzymanym w pobliżu Bordeaux znajdował się kapitan Las Herras. Dwaj osobnicy podający się za studentów, obaj zakładnicy oraz

Hiszpan nazwiskiem Orendain, który jest przypuszczalnym sprawcą zamachu dokonanego w marcu 1937 r. na pokładzie hiszpańskiego statku rządowego w porcie Bayonne.

Napastnik zabity na pokładzie łodzi podwodnej był również znanym terrorystą. Istnieją poszlaki, że był on sprawcą zamachu dokonanego w porcie Marsylii w czerwcu 1937 r. i że nazywa się Gabbarin Goni.

Manewry jakich nie widziano

BERLIN. — Na rozpoczynające się największe po wojnie światowej manewry armii niemieckiej zapowiedziano przyjazd 3-ch specjalnych misyj wojskowych z Włoch, W. Brytanii i Węgier.

Na wszelki wypadek...

BERLIN. Według pogłosek w ramach zarządzeń, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa Mussoliniego podczas pobytu jego w Niemczech, osadzono już w tymczasowym areszcie ochronnym emigrantów włoskich, zamieszkałych w Niemczech.

Gen. Galica w Łucku

ŁUCK. Odbył się w Łucku zjazd wołyńskiego okręgu organizacji wiejskiej OZN, na który przybyli delegaci z całego Wołynia. Zjazd rozpoczął się uroczystym nabożeństwem w kościele katedralnym, po czym uczestnicy uformowali pochód, który przeszedł ulicami miasta aż do grobu Nieznanego Żołnierza. Przewodniczący organizacji wiejskiej OZN gen. Galica wygłosił dłuższe przemówienie.

Konferencje min. Becka

GENEWA. Minister Beck przyjął w niedzielę min. spraw zagranicznych Finlandii Holsti i odbył z nim konferencję.

Wczoraj przybył do Genewy wiceminister przem. i handlu Rose.

Włochy żądają równości w kontroli na Morzu Śródziemnym

RZYM. Ogłoszono tu następujący komunikat urzędowy: Charge d'affaires Francji i Anglii złożyli wizytę ministrowi spraw zagr. hr. Ciano, aby doręczyć mu odpis załącznika do układu w Nyon, w sprawie nadzoru na morzu Śródziemnym okrętów nadwodnych i samolotów.

W rozmowie, która odbyła

się następnie, min. Ciano zaznaczył, że rząd włoski, podnosząc sprawę równości praw, pragnie stwierdzić, że flota włoska, aby mogła uczestniczyć w zarządzaniu niach morskich winna posiadać takie same uprawnienia, jak floty Anglii i Francji.

O tym co nastąpiło powiadomiony został rząd Rzeszy Niemieckiej.

Sprawca zamachów bombowych w Paryżu

zdołał w ostatniej chwili zbiec

PARYŻ. W związku z docho- dzeniami prowadzonymi w sprawie zamachów bombowych w okolicach Etoile, policja zwróciła baczna uwagę na koła anarchistyczne.

Szczególnie pilnie obserwowane są ośrodki anarchistyczne na południu Francji w pobliżu pogranicza hiszpańskiego. Dochodzenia te skierowały podejrzenie także na terrorystę włoskiego Giuseppe Passoti, który przed kilku miesiącami został skazany na więzienie i wydalenie z Francji przez sąd w Perpignan za wykradzenie z poczty listów do członków hiszpańskiej milicji rządowej. Passoti

podejrzany jest o współudział w zamachu na lotnisko w Toussut pod Paryżem.

Sędzia śledczy prowadzący dochodzenie wydał więc polecenie aresztowania Passotiego, ale policja nie zdołała jednak ująć terrorysty, który na kilka godzin przed przybyciem policjantów zbiegł.

Aresztowano natomiast przyjaciółkę Passotiego, Marie Ferracini.

Atak powietrzny na Nankin

Krwawe walki na froncie chińsko-japońskim

SZANGHAJ. Prasowe biuro wojennej floty japońskiej donosi, że w niedzielę rano morskie lotnictwo japońskie dokonało przelotu nad Nankinem, bombardując skutecznie lotnisko i inne obiekty wojskowe. W walce powietrznej, która się wywiązała nad Nankinem, lotnicy japońscy stracili kilka chińskich aparatów. Ponowny nalot samolotów japońskich na Nankin nastąpił w godzinach popołudniowych.

NANKIN. Koła chińskie przyznają, że japoński raid powietrzny na Nankin był najpoważniejszą operacją lotniczą

W raidzie tym brało udział 46 samolotów japońskich, z których jednak tylko 11 dotarło do Nankinu i zrzuciło szereg bomb, nie wyrządzając poważniejszych szkód. 4 samoloty japońskie zostały zestrzelone.

SZANGHAJ. Agencja Domei donosi: Samoloty chińskie zrzuciły ubiegłej nocy na Szanghaj bomby zapalające, których wie-

kszość zniszczyła przedsiębiorstwa angielskie, jak fabrykę przetworów chemicznych, przedsiębiorstwo jedwabiu oraz fabryki mydła i tytoniu.

Jeden aparat chiński został zestrzelony przez artylerię japońską.

SZANGHAJ. Bomby z samolotów japońskich wywołały pożary w jednej z fabryk brytyjskich oraz w magazynach japońskich, znajdujących się w okolicach Yang-Tse-Pu. Wśród żołnierzy japońskich, okupujących tę dzielnicę, są liczne ofiary w ludziach. Szkody są bardzo znaczne.

Ożywiona działalność chińskiego lotnictwa pozostaje prawdopodobnie w związku z chęcią zaprzeczenia czynem twierdzeniom japońskim, jakoby całe lotnictwo chińskie miało ulec zniszczeniu.

SZANGHAJ. Agencja Central News komunikuje, że w czasie raidu lotniczego na Nankin

stracono 7 samolotów japońskich. Zestrzelone zostały również dwa samoloty chińskie.

Koła urzędowe chińskie zaprzeczają stanowczo tendencyjnym doniesieniom japońskim o rzekomym straceniu 26 samolotów chińskich.

SZANGHAJ. Agencja Domei donosi: wojska japońskie posunęły się wczoraj naprzód na froncie Pekinu wzdłuż linii kolejowej Pekin — Hankou, osiągając miejscowość Kao-Peiting, położoną o 84 klm. na południe od Pekinu. Główne siły japońskie znajdują się w tej chwili o 62 klm. od Paotingu, który jest bez przerwy bombardowany przez lotnictwo japońskie.

Lotnictwo japońskie dokonało wczoraj rano nalotu na miasto Taiyuan, stolicę prowincji Szan Si. nad miastem wywiązała się walka powietrzna, w której zostało straconych 7 chińskich samolotów.

20 rocznica ćwiczeń P.O.W.

Podniosła uroczystość w Zielonej

W niedzielę przed południem odbyła się w Zielonej koło Rembertowa uroczystość obchodu 20-ej rocznicy ćwiczeń POW.

Na miejsce uroczystości przybyły oddziały Związku Peowiaków, wojska, Zw. Strzeleckiego, Harcerstwa, P. W. Młodzieży Szkolnej i organizacji społecznych.

Na uroczystości przybyli: dowódca O. K. gen. Trojanowski, reprezentujący Pana Marszałka Śmigłego-Rydza, prezes Związku Peowiaków p. minister Marian Zyndram - Kościółkowski i inni.

Uroczystą Mszę świętą polową odprawił proboszcz parafii z Legionowa ks. Salaga.

Następnie poseł Sosiński wygłosił przemówienie, w którym podkreślił znaczenie, jakie miało przed 20-tu laty ujawnienie siły zbrojnej polskiej organizacji wojskowej.

Kończąc swe przemówienie, poseł Sosiński wezwał obecnych do uczczenia pamięci pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego i poległych peowiaków jednogminutową ciszą.

Po uczczeniu pamięci Marszałka Piłsudskiego i poległych peowiaków, odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru szkoły powszechnej im. P. O.W. i wbiłanie gwoździ pamiątkowych w drzewce.

Po defiladzie odbyła się uroczystość poświęcenia „domu pracy społecznej im. Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego”, wybudowanego jak również i szkoła — przez okręg stołeczny związku peowiaków, w pobliżu Zielonej.

Po wręczeniu klucza od domu pracy społecznej pani marszałkowej Piłsudskiej, przez członka komitetu budowy dyr. Tymowskiego, pani marszałkowa otworzyła drzwi i weszła do domu, a za nią inni uczestnicy uroczystości.

Po akcie poświęcenia zgromadzone w sali zebrane dzieci z przedszkola złożyły następujące wspólne ślubowanie:

„My dzieci przedszkola ślubujemy, że ziarno posiane przez kochanego Dziadka, Marszałka Piłsudskiego będziemy pielęgnować i służyć wierząc Ojczyźnie”

Rada Ligi bez Hiszpanii

Również Turcja nie została wybrana

GENEWA. Wczorajsze plenarne posiedzenie Zgromadzenia Ligi Narodów wzbudzało duże zainteresowanie, ze względu na to, iż na porządku dziennym znajdowała się sprawa reelekcji do Rady Ligi Narodów przedstawicieli Hiszpanii i Turcji.

Wynik głosowania wypadł ujemnie dla obu narodów. Liczono się zresztą z tym, już przed posiedzeniem. Na ogólną liczbę 52 głosujących za reelekcją Hiszpanii wypowiedziało się 23 członków Zgromadzenia. Przeciwno temu wnioskowi głosowało 24 członków Zgromadzenia. 5-ciu delegatów oddało białe kartki.

Następnie przystąpiono do głosowania nad sprawą reelekcji Turcji do Rady. Na ogólną liczbę 52 głosujących, oddano głosów ważnych 50 (dwa były nieważne). Wymagana większość dwóch trzecich głosów wynosiła 34 głosy. Za reelekcją

Turcji wypowiedziało się 25 delegatów. Podobnie więc jak i Hiszpania, Turcja nie będzie posiadała obecnie swego przedstawiciela w Radzie Ligi Narodów.

Przeciwno reelekcji Hiszpanii głosowały państwa południowo-amerykańskie i azjatyckie, co

spowodowało, iż przeciwko wnioskowi wypowiedziało się tak znaczna ilość głosów.

Wobec odpadnięcia kandydatury Hiszpanii i Turcji, na trzy wolne miejsca w Radzie Ligi, pozostały tylko kandydatury Iranu i Peru. Na razie brak jest trzeciego kandydata.

Chińczycy na tyłach japońskich

nie mogą walczyć, bo brak im broni i amunicji

TIENTSIN. Na tyłach sił japońskich, według agencji Domei, wytworzyła się specjalna sytuacja strategiczna.

Posuwając się w kierunku Paoting-Fu, Japończycy złamali opór napotykanych po drodze wojsk chińskich, ale pozostawili jednakże poza sobą nieregularne oddziały chińskie, które niepokoją strażę tylną Japoń-

czyków.

Siły chińskie, działające na tyłach japońskich, liczą od 25 do 50 tysięcy żołnierzy, przewyższając liczebnie kolumnę japońską, posuwającą się w głąb kraju.

Gdyby te wojska chińskie były w należyty sposób zaopatrzone w broń i amunicję, mogłyby otoczyć oddziały japońskie, przecinając ich połączenia komunikacyjne z głównymi siłami.

W wojskowych kołach japońskich twierdzą jednak, że operacje wojsk japońskich są ułatwione przez brak lotnictwa po stronie chińskiej, co czyni niemożliwym dokładne obserwowanie ruchów wojsk japońskich.

Ze swej strony Japończycy, posiadając liczne eskadry samolotów, mogą sygnalizować wojskom lądowym wszelki ruch

przeciwnika, rozpraszając za pomocą bomb i karabinów maszynowych wszelkie koncentracje wojsk chińskich.

Przed wyborami w Sowietach

Czystka w sowieckiej prasie prowincjonalnej

MOSKWA. Według danych ze źródeł półoficjalnych, w wyborach do Najwyższej Rady Państwowej weźmie udział przeszło 100 milionów wyborców.

Prasa, nawołując do organizacji wyborów, nie podaje dokładnej ich daty, lecz ogranicza się do stwierdzenia, iż wybory odbędą się za kilka miesięcy.

W przygotowaniach akcji przedwyborczej jednym z głównych zadań jest zorganizowanie akcji prasowej, przede wszystkim gazet rejonowych, które na prowincji mają osiągnąć rolę jed-

wych, Handlowych, Biurowych, drugi zaś przez Komisję Międzyzwiązkową zlożoną ze Zjednoczenia Polskich Związków Pracowników Umysłowych i ze Związku Związków Zawodowych.

Oba kongresy uchwaliły rezolucje domagające się podwyżki płac dla pracowników umysłowych zatrudnionych w przemyśle górniczo-hutniczym, przestrzegania przez pracodawców przepisów taryfowych, zaszeregowania pracowników umysłowych do odpowiednich grup taryfowych, nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych itp.

nego z głównych czynników agitacyjnych.

Według „Prawdy”, gazety rejonowe nie stoją na wysokości zadania, ani pod względem technicznym, ani też ideologicznym. Są one — jak wyraża się lapidarnie „Prawda” — zaśmiecone niepewnymi elementami i do czasu wyborów, z elementów tych muszą być oczyszczone.

Czystka wśród personelu redakcyjnego gazet rejonowych już się rozpoczęła. Wystąpienie „Prawdy” wskazuje, że ramy tej czystki zostaną znacznie rozszerzone.

Szwajcar spadł z wieży Eifla

i poniósł śmierć na miejscu

PARYŻ. W niedzielę po południu spadł z drugiej kondygnacji wieży Eiffla 24-letni obywatel szwajcarski Otto Meyer, który poniósł śmierć na miejscu.

Policja prowadzi dochodzenie, celem ustalenia, czy zaszedł tu nieszczęśliwy wypadek, czy też Meyer popełnił samobójstwo.

Splonęły kopalnie złota

podczas olbrzymiego pożaru lasu

MONTREAL. Bogaty okręg górniczy w północno-zachodnim Ontario, t. zw. Red Lake Morning Area padł ofiarą pożaru lasu.

Ogień wybuchł niedaleko kopalni złota Cele, niszcząc cał-

kowicie osadę górniczą. Pastwą płomieni padły też kopalnie i osady May Spiers i Middle Bay. Wysokość szkód dotąd nie ustalona. Płomienie zagrażały też innym okolicznym osadom, ale ulewny deszcz ugasił pożar.

Morderca sześciolatniej dziewczynki

skazany na 15 lat więzienia

21 czerwca br. do Kacprzaków, mieszkańców wsi Bogusławice, gm. Lubotyń, przybył znajomy Łukaszewski, chcąc aby mu zmieniono złotówkę. Przybył on ze specjalnych względów. Słyszał, że Kacprzakowie przechowują pieniądze w domu. Użył więc tego fortelu, aby dowiedzieć się o miejscu ich przechowywania, Kacprzakowa chętnie zadośćuczyniła jego prośbie i wyjęła pieniądze z szuflady w szafie.

Gdy następnie Kacprzakowa wyszła z podwieczorkiem dla męża pracującego w polu, Łukaszewski zakradł się ponownie do chaty i wyjął z szafy 12 zł. Wychodząc, na progu natknął się na córeczkę Kacprzaków 6-letnią Helenkę, która zagroziła mu drogę i zagroziła mu: — Czekaj, powiem mamusi, że tu byłeś.

Łukaszewski chcąc się pozbyć niewygodnego świadka kradzieży, wciągnął dziewczynkę do chaty, chwycił leżący na szafie nóż kuchenny, oparł główkę dziewczynki o kolano i wbił jej nóż w gardło, a następnie rznął nim tak długo, aż przeciął jej krtań.

Zbrodniarz po dokonaniu okrutnego czynu udał się do pobliskiego rowu, gdzie wyprał skrawione ubranie. Te części ubrania, których nie mógł wyprać jak toniebkę po zrabowanych pieniądzach ukrył w życie.

Gdy wieść o zabójstwie dziewczynki rozeszła się po wsi, Łukaszewski, chcąc zmylić ślady zgłosił się na policję i zakomunikował, że widział w pobliżu

domu Kacprzaków włóczęgę.

W końcu jednak władze doszły do wniosku, że tu coś jest nie w porządku i przesłuchano Łukaszewskiego. Z początku wypierał się winy. Wzięty w krzyżowy ogień pytań, przyznał się do wszystkiego.

W tych dniach zabójca stanął przed sądem. 20-letni Łukaszewski zeznał na rozprawie, że zabił dziewczynkę tylko w tym celu, aby pozbyć się niewygodnego świadka. Pieniądze zaś chciał zdobyć celem pobrania się z niejaką Stanisławą Korzeniowską.

Rozprawa sądowa obfitowała w bardzo wiele dramatycznych momentów. Matka dziewczynki przez cały czas spazmatycznie płakała. Nie mogła powstrzymać nawet łez podczas składania zeznań. Z jej słów wynika, że Helenka była nad wyraz rozwinętym dzieckiem i mimo swego młodocianego wieku była dla niezamożnych rodziców wielką pomocą w domu.

Prokurator popierając akt oskarżenia, domagał się najsurowszego wymiaru kary, obrońca z urzędu prosił zaś sąd, aby wziął pod uwagę młody wiek zabójcy i tę okoliczność, że nigdy nie był karany. Oskarżony w ostatnim słowie nie prosił o nic.

Sąd po udaniu się na naradę, ogłosił wyrok, mocą którego Łukaszewski został skazany na 15 lat więzienia z pozbawieniem praw na przeciąg tego czasu. Skazany przyjął wyrok spokojnie. Zbrodniarza zakutego w kajdany przewieziono do więzienia w Kole.

Niefortunna wyprawa do stratosfery

MOSKWA. Aerostat, który 18 bm. wzniósł się celem dokonania lotu stratosferycznego, zmuszony został, po osiągnięciu 800 m. wysokości, z powodu uchodzenia gazu do przymusowego lądowania.

Załoga, która nie użyła spadochronów, doznała w chwili zetknięcia się z ziemią obrażeń. Aerostat został uszkodzony.

—————
ZŁE ZROZUMIAŁ.

— Buduje pan nowy dom dla siebie, tak?

— Owszem. Czy pan słyszał, żeby kto budował stary dom?

Zabili go wyrzuty sumienia

Niezwykła tragedia we wsi Gronice

Mieszkańcy wsi Gronice, gm. Sławków, są do głębi poruszeni samobójstwem 30-letniego Jana Karczmarczyka, który odebrał sobie życie z niecodziennych powodów.

Dzieje samobójcy są pełne tragizmu. Karczmarczyk, naogół człowiek spokojny, żył w zgodzie z żoną. W maju br. doszło między małżonkami do gwałtownej wymiany zdań, w wyniku której Karczmarczyk wyrzucił żonę z domu w czasie szalejącej burzy.

Kobieta opuściwszy chatę, skryła się pod drzewo, przy którym stała jej sąsiadka. W pewnej chwili w drzewo uderzył piorun i obie kobiety poniosły śmierć na miejscu.

Od tej chwili Karczmarczyk nie mógł zaznać spokoju. Trapiły go wyrzuty sumienia, że spowodował śmierć żony. Znajomi radzili mu, aby po raz drugi odeń się. Karczmarczyk poszedł za radą znajomych, ale to niewiele poskutkowało w dalszym ciągu bowiem trażyły go wyrzuty sumienia. W końcu nie mogąc sobie dać rady, postanowił zakończyć z życiem.

Przyszedł do domu, wypił pół litra wódki i polecił żonie oraz 14-letniej córce, aby opuściły chatę. Gdy został sam, zamknął

drzwi na klucz i następnie poderżnął sobie brzytwą gardło. Zanim pospieszono mu z pomocą, wyzionął ducha.

Spójrz na kalendarz: zbliża się data ciągnięcia miliona. Wygra go na pewno tylko jeden z posiadaczy losu na loterię klasową.

Krwawy bunt w więzieniu

Dozorca i 4 więźniów zabitych

FOLSOM (Kalifornia). W tu tejszym zakładzie karnym, w którym przebywa 2.800 więźniów, doszło do krwawego buntu.

Zbuntowani więźniowie rozbili strażników i usiłovali wy dostać się na wolność. Wywią-

zała się trwająca dłuższy czas walka, w czasie której jeden dozorca i 4 więźniów zostało zabitych.

Dyrektor zakładu został ciężko ranny. Wezwany na pomoc oddział wojska zdołał ostatecznie przywrócić porządek.

Napad zbuntowanych krajowców

Padło wielu zabitych i rannych

JOHANNESBURG (Płd. Afryka). W dystrykcie Vereeniging napadła banda zbuntowanych krajowców na oddział policji. 3 policjantów zostało zabitych, a kilkunastu odniosło ciężkie rany.

Po kilkugodzinnej walce oddział policyjny został zmuszony do cofnięcia się. Liczba zabitych i rannych krajowców nie jest dotychczas znana, lecz jest duża.

Zawdzięczając dobroczynnemu działaniu KREMU VENUS nie tylko radykalnie usuniesz PIEGI, PRYSZCZKI i PLAMY, ale skutecznie zabezpieczysz się o nich. LABORATORIUM St. Górski WARSZAWA Żadaj tylko krem „Venus”.

Przemytnicy jedwabiu

odpowiadać będą przed sądem

Na dzień 5 października r.b. Sąd Okręgowy w Warszawie wyznaczył termin rozprawy w wielkiej alicie o przemyt jedwabiu z zagranicy.

Ławę oskarżonych zajmie kilkunastu właścicieli olbrzymich składów i sklepów konfekcyjnych i materiałów damskich. Akt oskarżenia zarzuca im nie tylko

sprzedaż jedwabiu, pochodzącego z przemytu, ale utworzenie bandy, mającej na celu przestępstwa skarbowe.

Rozprawie przewodniczyć będzie wiceprezes Sądu Okręgowego Dąbrowa.

Obronę wnosić będą znani adwokaci: Mieczysław Ettinger, Ruff i Maślanko.

**Wesoły
kącik**

Dobre dusze

Młody dość jeszcze żebrak chodził od drzwi, do drzwi, pukał i zawodził żałośnie.

— Litościwa osobo, biedny proszę o wsparcie, dwa dni nie miałem jadłem.

Na tej klatce schodowej widocznie mieszkali sami dobrzy ludzie. Wszędzie bowiem drzwi się uchylały i wysuwały się ręce z jakims datkiem.

Ale żebrak bynajmniej nie był z tego zadowolony. Gdy obszedł już wszystkie drzwi, westchnął ciężko i zaklął pod nosem:

— Psia kość! Same dobre dusze! Żeby choć jeden się zdenerwował! Nikt! Każdy daje!...

Szedłem akurat schodami i słyszałem ten dość dziwny monolog.

— Narzekacie, że tu mieszkają same dobre dusze? — zdziwiłem się. — To chyba dobrze dla was.

Żebrak skrzywił się pogardliwie.

— Gdzie tam, proszę pana! Tylko przy draniu, albo przy czółwieku nerwowym można się pożywić. Dobra dusza od razu biednemu drzwi otworzy i da albo grosz, albo kawałek czerstwego chleba. O! Niech pan spojrzysz. Już mam pełną torbę tych kawałków. Żeby sobie na tym chlebie można połamać.

A z nerwową osobą zupełnie inaczej, proszę pana. Drzwi biednemu nie otworzy! Dopiero ją trza do białej gorączki doprowadzić.

— Kiedy zapukam do drzwi i słyszę, że kobieta krzyczy: „nie ma co dać!”, to już pukam śmiało, bo wiem, że na nerwową trafiam.

Ona naturalnie zaczyna urągać i mnie posyła na złamanie karku. A ja popukam, popukam i odchodzę.

A po chwili pod te same drzwi wracam, znów pukam i już innym głosem proszę o jałmużnę, niby że inny żebrak.

O ile za drzwiami słyszę: „pójście wy do cholery, czy nie?”, to już wiem na pewno, że sobie podjem.

Popukam, popukam, znów zędem z kilku schodków (że niby odchodzę) i zaraz wracam pod te same drzwi, jako nowy żebrak. Jeszcze innym głosem zaczynam prosić.

Tak długo trza, uważa pan, chodzić i pukać, aż baba białej gorączki dostanie i wyć za drzwiami zacznie:

— Śmierci na was nie ma! Grosza nie dam! Kości poprzetrącam, jak mi się tu jeszcze który pokaze!

Wtedy ja, proszę pana, pukam ostatni raz. Baba na pewno nie strzyma, drzwi otworzy i z pogrzebaczem na schody wyłeci.

Wtedy ja, jakby nigdy nic, ręce ocieram i powiadam spokojnie.

— Pogrzebacz już nie potrzebny, proszę szanownej pani! Bez pogrzebacza tych dziadów co tu panią nachodzą przepędzilem. Widzi pani jak mój trze wik wygląda? Tak jednego drania kopnąłem, że mi się cały szpic skrzywił.

Baba z pogrzebaczem stoi, usta rozdziawia i dalej mi za latygę dziękować. Z honorem mnie do kuchni zaprasza, jak gościa traktuje, kotlety na talerzu podaje, a czasem jeszcze po piwo na dół sikoczy, specjalnie dla mnie.

Tak, tak! Nie ma, panie szanowny, jak z nerwową.

Czytelniczki zabierają głos w konkursie-ankiecie 10 najpopularniejszych Polaków i Polek

Nasz konkurs - ankietę rozwinę się nad wyraz pomyślnie. Czytelniczki tak szeroko ujmują zagadnienie, że sprawia to rzetelną satysfakcję.

Weźmy chociażby dla przykładu list p. Sabiny J—skiej z Grodziska Mazowieckiego (3 Maja 7), która pisze:

„Szukajmy gwiazd”

„Nie dziesięć, lecz stu i więcej mamy rodaków, którzy zasługują na wyróżnienie i uznanie społeczeństwa.

Każde dziecko na poczekaniu wymieni dziesięciu wybitnych Polaków. Czyż za tak łatwe zadanie, nie wymagające żadnego wysiłku, Redakcja ma nas nagradzać?

Byłaby to darmocha!

Trzeba, proszę Państwa, trochę pomyśleć, zagłębić się w niezbyt zamierzony chleb przeszłości i wydobyć z pyłu zapomnienia, jakby to powiedział poeta, ludzi, o których już mało, lub wcale nie mówimy, a dla których za ich pracę, zdolności, poświęcenia i ofiarności, mamy słowa uwielbienia i miłości.

Szukajmy też gwiazd, które dopiero wylaniają się na firmamencie z horyzontu, a już zdobywają sobie miliony serc.

*****

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 291.90, Berlin 212.97, Londyn 26.27, Nowy Jork 5.29%, Paryż 17.98, Praga 18.44, Wiedeń 99.20, Zurych 121.70. Marka niem. srebrna 134.00.

Papiery procentowe: 3 pr. poź. prem. inwest. 67.25, 4 pr. państw. poź. prem. dolarowa 38.50, 4 proc. poź. konsolidacyjna 58.25.

Akcje: Bank Polski 106.25, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 35.75, Węgiel 26.50, Lilpop 53.50, Modrzejów 9.75, Starachowice 32.50, Haberbusch 44.00.

Tendencja dla dewiz i akcji mocniejsza, dla pożyczek państwowych i listów zastawnych utrzymana.

Rubel srebrny 1.40, 100 kopiejek w bilonie rosyjskim 0.60.

W obrotach prywatnych 3 proc. renta ziemiska (5.000 zł.) 54.50 (1.000 zł.) 55.00.

2 x dziennie za 1 grosz

IDEALNIE CZYŚCI ZĘBY
HYDREKO DO ZĘBÓW
CHERYS
O NIEZROPNYM SMAKU

RADIO

WARSZAWA I.

WTOREK, dnia 21 września.

6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zoroze”. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Aleksander Głazunow: Fragmenty ze scen baletowych op. 52. 12.03 Dziennik południowy. 12.15 Skrzynka rolnicza. 12.25 Marsze polskie i obce. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Czym jest twój tatuś? — Maszynista kolejowym — transmisja z dworca kolejowego w Wilnie. 16.20 Utwory fortepianowe na 4 ręce. 16.45 Ziemia pełna historii i soli — felieton. 17.00 Koncert. 17.50 Aktualna pogadanka turystyczna. 18.00 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych. 18.15 Muzyka lekka (płyty). 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 „Uczciwość” — skecz. 19.15 Recital skrzypcowy. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 „Sissy” — operetka w 3-ach aktach. 22.10 „O Biskupinie w 15-tu językach świata”. 22.25 Koncert solistów. 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego.

WARSZAWA II (Mokotów).

13.00 Koncert rozrywkowy. (płyty). 14.00 Parę informacji. 14.06 Fragment z oper Piotra Mascagniego (płyty). 15.00 Reportaż z życia. 15.15 Koncert zespołu salonowego. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Puście minarety i zamarete harem. 22.20 Muzyka lekka (płyty). 23.15 Muzyka taneczna z dancingu.

Od „dobrej duszy” wiele spodziewać się nie można.

Napoleon Sądek

To też ja prócz p. p. SKŁADKOWSKIEGO, KOCA, BECKA, PADEREWSKIEGO, MARSZAŁKOWEJ PIŁSUDSKIEJ, WALASIEWICZÓWNY, KIEPURY, przypominam i sądzę, że wszyscy chyba oddamy głosy za bohaterem majorem SKARŻYŃSKIM, który pierwszy na awionetce przeleciał przez Atlantyk do Ameryki.

Tym, który swoją zbożną pracą zdobywa sobie miliony serc, jest KS. MICHAŁ REKAS, kierownik audycji dla chorych z Pol. Radia. Komuż się nie podobają jego rozmowy z chorymi i jego akcja? Na pewno wszyscy słuchacze radia, bez różnicy wyznań i przekonań darzą go sympatią i oddadzą na niego głosy.

Na polityków nie głosuję, bo gdy dla jednego są popularni, zasłużeni, dla innych odwrotnie. Taki ich już los! P. p. Składkowskiego i Becka wybrałam, bo są członkami Rządu i jeden czuwa nad naszym bezpieczeństwem wewnątrz, a drugi zewnątrz kraju, a p. Koca za to, że dąży do pogodzenia w Polsce wszystkich obywateli, pragnie, aby nie było ani przesładowanych, ani prześladowanych.

Ze świata artystycznego i uczonych nie podaję nikogo, bo ankietę kładzie wyraźny nacisk na wskazywanie ludzi wybitnie popularnych.

Postrach biurokratów

Jasno, zwięźle i na temat! Przyjemnie stwierdzić, że takie listy nie są wyjątkiem.

A teraz oddajemy głos drugiej Czytelniczce, p. Helenie Miller z Warszawy (Wspólna 49 m. 1), która ustaliła następującą listę najpopularniejszych Polaków i Polek:

1) prem. Sławoj-Składkowski, postrach biurokratów i leniwych urzędników.

2) Marsz. Piłsudski, wdowa po Niezapomnianym Bojowniku o Niepodległość Polski, a obecnie jedna z najgorliwszych działaczek społecznych.

3) Min. Beck, szermierz Polski, broniący barw i praw naszych przed za-

kusami nieprzyjaciół.

4) Ignacy Paderewski, słynny pianista, który prawie całe życie swoje i lwią część swego majątku i czasu oddał dla Polski.

5) Stanisława Walasiewiczówna, która wszędzie zaznacza swoją polską przynależność państwową i broni zawsze barw naszych.

6) Jan Kiepura, śpiewak z Bożej łaski, ceniony w kraju i za granicą — wszędzie i zawsze Polak!

7) Eugeniusz Bodo, 8) Maria Cwi-klńska, 9) Adolf Dwmsza, 10) Tadeusz Bocheński.

Tępi wszelkie niedomagania

P. St. Kordański z Ciecuchin ka (Zdrojowa 1) tak ocenia swych kandydatów:

„Nie kierując się żadnymi potocznymi względami, według mnie na pierwszym miejscu należałoby postawić PADEREWSKIEGO. Do tego nazwiska komentarzy nie potrzeba. Nie potrzebne ich również córka Curie-Skłodowskiej-Joliot. Popularny jest KIEPURA, lecz ten, gdy straci głos, to i popularność licho porwie. CYGANIEWICZ przez wieloletnie utrzymanie tytułu mistrza świata nie mało przyczynił się do uświetnienia imienia Polski. MIN. BECK, dziś b. popularny, no, ale to polityk. Historia lepiej się kiedyś o nim wypowie. Jej więc zostawiam głos. PREM. SKŁADKOWSKI, znany jest z tępienia wszelkich niedomagań administracji państwowej, tak w małych, jak i poważnych sprawach. HALLERA i WALASIEWICZÓWNE zostawię bez uzasadnienia.”

Dzień płci pięknej

P. Eugenia Brzozowska z Warszawy (Grochowska 351 m. 3) jest już trzecią Czytelniczką, która dziś uczestniczy w gazecie. Można więc powiedzieć że to dzień płci pięknej. Posłu-

chajny kogo wymienia p. Brzozowska:

1) Paderewski, 2) Marsz. Piłsudski, jako opiekunka tych wszystkich, którzy miłością potrzebują, 3) prem. Składkowski, jako sprawiedliwy gospodarz kraju, 4) ks. kard. Kakowski, 5) gen. Józef Haller, 6) gen. Wieniawa-Długoszewski, mąż prawego charakteru, 7) Kiepura, 8) E. Wedel, popularny fabrykant czekolady, filantrop i obywatel wielkiego zaufania, 9) Jadwiga Smosarska, 10) Junosza Stępowski, najlepszy artysta filmowy i teatralny człowiek o stu postaciach.”

Najbliższy pomocnik Marszałka

Ankieta dzisiejszą zamknie lista p. Marii Mikiel z Warszawy (Krochmalna 43 m. 61). Oto jej kandydaci:

„Moim zdaniem najpopularniejszym z Polaków jest GEN. KAZIMIERZ SOSNKOŃSKI, bo któż z nas nie zna z historii Polski bojownika o niepodległość, b. więźnia Magdeburga i najbliższego pomocnika Józefa Piłsudskiego. On swoją działalnością zasłużył sobie na miano najpopularniejszego Polaka.

2) Paderewski, 3) Haller, 4) Henryk Paszkowski, 5) Aleksandra Piłsudeka, 6) major Skarżyński, 7) Maria Rodziewiczówna, 8) Walasiewiczówna, 9) Kiepura, 10) Napierała, kolarz, klubów; ma on piękną przyszłość przed sobą.”

Jutro zamieścimy dalsze wynurzenia Czytelniczek.

POMADKI DO UST SZACHA

to gwarancja
niekrytycznych
i pomysłowych ust.
wzrost i zdrowie
naturalnych odżywek

J. SZACH WARSZAWA

Echa ponurej zbrodni w Krakowie Spawca zabójstwa policjanta należał do groźnej bandy

Krwawa zbrodnia przed gmachem PP. w Krakowie jeszcze ciągle zajmuje umysły. Pow szechnie zastanawiają się nad tym, w jaki sposób bandycie udało się ukryć przy sobie dwa rewolwery i znaczny zapas ładunków mimo, że został dokładnie zrewidowany przez dwóch policjantów.

Zagadnienie to również interesowało władze, które zwróciły się do ciężko rannego post. Hałdy. Ranny policjant, którego stan zdrowia nie budzi już żadnych obaw, złożył obszerne zeznanie. Opowiedział, że w chwili gdy przybyli do małego mieszkania przy ul. Czarnowiejskiej 5, zastali tam trzy prostytutki i śpiącego mężczyznę. Mężczyzna podał, że jest handlarzem bydła, nazywa się Ryszard Brenner i mieszka przy ul. Wielickiej 23. Zachowywał się on bardzo spokojnie i starał się grać rolę przyzwoitego człowieka.

Nie miał on przy sobie jednak żadnych dokumentów i z tego względu policjanci postanowili go przeprowadzić na komendę policji.

Rzekomy Brenner i teraz nie stawiał oporu i dał się prowadzić przez miasto. Na ulicy Siemiradzkiego do konwojujących policjantów przyłączyła się grupa gapiów, w której nie brakło też osobników z mętów społecznych. Policjanci z trudem przegonili ich.

Istnieje więc przypuszczenie, że wśród gapiów znajdowali się przyjaciele bandyty, którzy w czasie gdy policjanci byli zajęci rozprowadzaniem gapiów podsunęli mu broń i kule. Gdyby bowiem bandyta posiadał przy so-

bie broń przy wychodzeniu z domu, już wówczas skorzystał by z niej.

Przypuszczalnie i podczas ucieczki na platformie bandyta otrzymał następną pomoc od jednego ze swych przyjaciół, który mógł brać udział w ściąganiu rzekomego Brennera tylko w tym celu, aby podrzucić mu na platformę drugi rewolwer i drugi ładunek naboju.

Władze ustaliły, że bandyta podał fałszywe nazwisko. Ma on być członkiem głośnej bandy Żelaznego, który niedawno w ucieczce przez planty zastrzelił

kelnera Gądka i zranił policjanta. Władze znają już nazwisko bandyty, był on jednym z przestępców zbiegłych w lipcu br. z więzienia rzeszowskiego i poszukiwanym przez policję. Ponadto władze ustaliły jeszcze cały szereg sensacyjnych szczegółów, które dla dobra śledztwa są trzymane w tajemnicy.

W związku z tą sprawą przeprowadzono obławę w Krakowie i okolicach aresztując cały szereg przestępców. Obławy zostały przeprowadzone w celu wykrycia ewentualnych współników rzekomego Brennera.

DINOL PŁYN — PRZY POCENIU PACH OD POTU
PROSZEK PRZY POCENIU NÓG

Defraudant z „Agrilu” nie stawiał się na rozprawę sądową z powodu choroby

Na wczoraj wyznaczona była w Sądzie Okręgowym w Warszawie, odroczone już przed kilku miesiącami, sprawa Mariana Górskiego, urzędnika miejskich zakładów mleczarskich „Agril”.

Górski pozostaje pod zarzutem dokonania licznych nadużyć na łączną kwotę 8.000 zł. — Mając nadzór nad furgonistami, którzy rozwozili mleko do sklepików nabiłowych, — Górski przyjmował zainkasowane przez nich pieniądze, które miał obowiązek przelać do kasy zakładowej. Pieniądze te jednak szły do kieszeni malwersanta.

Kiedy furgoniści zorientowali się, że ich zwierzchnik sam dopuszcza się przywłaszczeń, zaczęli na własną rękę inkasować

należności od odbiorców „Agrilu”.

Na ślad nadużyć natrafiła kontrola, przeprowadzająca rewizję ksiąg „Agrilu”. Górski, widząc, że nadużycia jego zostały wykryte, zaczął błagać kontrolera, by nie robił użytku z ujawnionych braków i obiecywał pokryć różnicę. Kontroler złożył raport i sprawa znalazła się u prokuratora.

Na wczorajszą rozprawę Górski nie stawiał się, nadsyłając za świadczenie o chorobie. Ponieważ miało to miejsce już po raz drugi, Sąd zarządził zbadanie stanu zdrowia Górskiego przez eksperta. Okazało się jednak, że Górski jest rzeczywiście chory i rozprawa uległa odroczeniu.

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał opuścić Niemcą sobie podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młodą małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Po wielu przykrych przeżyciach Tudziewiczowi udało się zniszczyć sfałszowane przez Alfreda i Tomasza, braci Klary, dokumenty, kompromitujące jego rodzinę. Hrabia bowiem nie wiedział, że w Ameryce żyje jego ojciec, który przed wielu laty opuścił Polskę w tajemniczych okolicznościach. W Ameryce stary hrabia stał się człowiekiem bogatym i wszystkie działania Demskich zmierzały do zagarnięcia tego majątku. Między innymi zmusili oni swoją siostrę, jako żonę hrabiego, do współżycia z jednym ze służących, Antonim, przyjacielem kabalarki Gojkowej.

Tudziewicz opuścił żonę i postanowił unieważnić swoje małżeństwo z Klarą, by połączyć się wreszcie z Hanką. W swych zamiarach napotkał dwóch rywali — obu braci Demskich. Tomasz pozornie usunął się, przebiegle jednak zgotował bratu zasadzkę, z której Alfredowi udało się ucieknąć. Uciekając z Warszawy porwał sterroryzowaną Hankę.

Wszyscy troje znaleźli się w Rydze. Tu nastąpiła rozprawa między braćmi, zakończona strzelaniną. Hanka uciekła i udała się pod opiekę konsulatu. W hotelu oczekiwała na zapowiedziany przylot Notylskiego, kiedy niespodziewanie w jej pokoju zjawił się Tomasz Demski.

Hanka kazała mu się wynosić, nie mogąc patrzeć na bratobójcę, choć zapewniał ją, że Alfred żyje. Z przybyłym panem Notylskim taksówką powietrzną wyruszyli do Warszawy. Po drodze awionetka wylądowała nad brzegiem morza, a pilotem okazał się Tomasz Demski.

— Jak pan może jeszcze pozwalać sobie na zarciki w podobnej sytuacji?! — zawołała Hanka. — Pan jest cynicznym zbrodniarzem!...

— Bardzo mi przykro, że pani jest taka wzburzona i używa pani wyrazów, brzmiących bardzo niemile... Błagam, niech się pani uspokoi... Oto nasz stateczek już nadpływał!... Skończy się niecierpliwie oczekiwanie pana Notylskiego na odlot do Warszawy... Niech pan mi wybaczy tę zwłokę!...

Notylski zachnął się.
— Nie ruszę się nigdzie bez panny Czernówny! — powiedział. — Nie opuszczę jej!...

— Ależ ja pana nie zapraszam do swego towarzystwa!

— I ja się też nie wpraszam! — dodała Hanka. — Lepiej pan zrobi, jeśli pan pojedzie sam swoją drogą ze swoim współnikiem, — wskazała oczami Micka, który siedział spokojnie na piasku i jadł, spoglądając od czasu do czasu na rozmawiających i słuchając niezrozumiałej dla niego mowy.

Mick nie był zadowolony z całej wyprawy i te niezrozumiałe rozmówki z piękną kobietą i grubym jegomościem wydawały się mu jakimś niepotrzebnymi igraszkami. Tom Demski zapewniał go, że to wszystko wiąże się ze sprawą milionów... Mick nie widział tego związku, ale wiedział z doświadczenia, że on nie dostrzega wielu rzeczy, które widzą inni.

Było mu to zresztą wszystko jedno: odpowie-

dzialność ponosił Tom. I jeśli się co nie uda, niech gadają z nim inni w Buffalo, sprytniejsi.

Tomasz Demski nie odpowiedział już nic Hance, zajęty obserwacją nadpływającego statku, dużej motorowej łodzi, lekko kołyszącej się na falach spokojnego morza.

Hanka spojrzała w stronę statku i omal nie krzyknęła zdumiona: wśród trzech ludzi, znajdujących się na pokładzie nadpływającej łodzi poznała Popowa. Stał na samym przedzie i wymachiwał rękami.

— Czyżby naprawdę to były jakieś potworne zarty? — przemknęła myśl przez głowę Hanka.

A przecież pamiętała doskonale, jak ten człowiek płaszczył się przy ścianie, śmiertelnie przeżony strzałami z rewolweru Tomasza, jak szeroko otwartymi oczami patrzył na kałużę krwi pod nogami Alfreda... A teraz przyjaźnie wymachuje rękami na widok Tomasza!

— Cóż to za straszni ludzie!... — pomyślała.

Łódź zatrzymała się w odległości kilkunastu metrów od piaszczystego brzegu. Popow wyskoczył do wody i brnął śmiało do brzegu.

Dwaj inni mężczyźni krzatali się na pokładzie łodzi przy wielkim worku.

Popow, ociekający wodą, zamoczony do pach, wyszedł wreszcie.

— Wszystko w porządku! — powiedział po rosyjsku. Mamy lotnika ze sobą. Udało się pomyślnie. Dostawić go tu?...

— Tak jest — skinął głową Tomasz. — Jakże się miewa mój brat?...

— Jeszcze niewiele wie... Ale przytomny... Nic mu nie będzie.

Hanka, pilnie przysłuchująca się rozmowie, coś niecoś rozumiała. Nie mogła jednak pojąć naglej przyjaźni Popowa z Tomaszem, który wystąpił tak wrogo przeciw niemu i Alfredowi.

— U tych ludzi widocznie wszystko jest możliwe! — zdecydowała, a uwagę jej zaprzętnął worek na pokładzie łodzi. Z odległości, na jakiej się znajdowali, mogła widzieć dokładnie, jak z worka wy dostał się skrępowany sznurami człowiek.

— To pański lotnik! — objaśnił Tomasz, zwracając się do Notylskiego.

Dwaj mężczyźni na łodzi nakazali lotnikowi wejść do wody i iść ku brzegowi. Lotnik, spostrzegłszy swój samolot, uczynił to bez wahania. Po paru minutach znajdował się już na brzegu. Nie zważając na ludzi, podbiegł do samolotu i obrzucił go pośpieszonym, fachowym spojrzeniem, dopiero po tym skierował się ku przyglądającej mu się gromadce.

— Co to wszystko ma znaczyć, u diabła?! — zawołał. — Coście za jedni?!

— Zaraz pan dostanie swój kombinezon, sądzie pan do steru i odwiezie tego pana — wskazał na

Notylskiego, — jak to pan miał zamiar zrobić... co prawda nie przewidując krótkiej i przymusowej przerwy po drodze...

Lotnik patrzył badawczo na Tomasza.

— Jakaś afera, jednym słowem — powiedział.

— Pan i mnie zabierze ze sobą! — Hanka zrobiła ruch, jakby chciała podbiec do lotnika.

— Proszę odejść — powiedział sucho Tomasz.

— Niech się pan nie miesza do innych spraw. Pański obowiązek odwieźć pasażera do Warszawy. To wszystko. Reszty niech pan nie słyszy i nie widzi. Gdyby się to panu nie podobało, co mówię, to mam argument — na chwilę wyjął z kieszeni rewolwer i szybko schował go z powrotem.

— Tajemnicza oferta!... — zawołał lotnik. — Nie wtrącać się, to nie... Oddawaj pan moje łachy...

Tomasz pośpiesznie zrzucił z siebie kombinezon.

— Mick! — zawołał i dał znak swemu towarzyszowi, mówiąc do niego po angielsku.

Mick podszedł do Hanka i zanim się spostrzegła, wziął ją na ręce.

— Proszę mnie puścić! — krzyknęła, wymachując nogami i wyrывая się.

— Jak będzie się rzucała za bardzo, wsadź ją głową do wody! — zawołał po angielsku Tomasz.

Mick kiwnął głową i zrobiwszy parę kroków z zamoczącą się Hanką, pochylił się gwałtownie. Słona mętna woda załapała twarz Hanka, musiała przełknąć wielki, niesmaczny haust wody morskiej. Trzepotała się rozpaczliwie, krztusiła, pluła, przecierała oczy.

Notylski rzucił się w jej kierunku, ale Popow zagroził mu drogę, patrząc na niego wzrokiem, który nie wróżył nic dobrego.

— To jest łajdactwo! To zbrodnia! Na pomoc! — wołał zrozpaczony Notylski, szamocząc się z Popowem.

Lotnik, wkładając pośpiesznie swój strój, przyglądał się tej scenie, nic nie rozumiejąc. Nie wiedział przede wszystkim, kto jest sprawcą zamachu na jego wolność, w jakim celu ktoś porwał awionetkę, by ją oddać na pustym brzegu morskim, w dobrym zresztą miejscu do startu, kto tu jest przesłupcą: czy ten bogaty pasażer, którego przywiózł z Warszawy i z powrotem ma odstawić do stolicy, czy ci obcy, zachowujący się tak obcesowo i groźnie.

Nie spieszył więc z pomocą wymachującemu rękami Notylskiemu i wzywającemu ratunku, nie miał też zamiaru atakować ludzi, którzy zagrozili mu rewolwerem.

— To pewnie porachunki między bandytami — pomyślał. — Niech się różni, niech do siebie strzelają, byle mi samolotu nie popsuli i nie podziurawili!...

Nie ruszył się też na widok wyrываяjącej się z objęć Micka przemoczonej Hanka, usiłując na próżno wzywać ratunku.

— Do widzenia panu! — zawołał Tomasz Demski, wchodząc do wody. — Może się kiedy jeszcze spotkamy?...

— Kiedy cię zobaczę na szubienicy, zbrodniarzu! — wołał zrozpaczony Notylski.

Tomasz rozeźmiął się.

Motylski, widząc beznadziejność obrony Hanka, podbiegł do lotnika:

— Pani! Niech pan prędko uruchomi motor!... Musimy dotrzeć jak najprędzej do jakichś władz! Prosić o pomoc! Zarządcy pościgi! Odebrać z rąk zbrodniarza tę kobietę!... — wołał, trzęsąc się cały.

Lotnik, podniecony jego wzburzonym głosem, skoczył do śmigły, którą usiłował zapuścić.

Mick, Tomasz i Popow dotarli już do łodzi.
Dalszy ciąg jutro.

PIOTR CHABERA

Wspomnienia szwoleżera

(Okres walk o Niepodległość 1919 - 1920 r.)

Cześć III. Ofensywa Budiennego

52.

CZATY NAD STYREM I MARSZ DO GALICJI.

Wróciliśmy z wypadu zmęczeni okropnie, ponieważ przez te na pozór krótkie trzy dni naprawdę nie mieliśmy chwili wytchnienia.

Żołnierze pociemnieli na twarzach i pochudli na szczapy, końska nasze również ledwie powłóczyły nogami. Trzeba było koniecznie odpocząć. Udał się przeto na kwatery do dużej wioski, zamieszkałej przez kolonistów czeskich.

Wieś duża i malowniczo ocieniona drzewami sadów, zamieszkała przez zamożnych, aczkolwiek opryskliwych Czechów, była wymarzoną miejscem dla odpoczynku. Toteż z przyjemnością rozlokowaliśmy się po paru w wygodnych, pełnych pachnącego siana w stodołach i szopach czeskich, dając wytchnienie spracowanym, omdlewającym ze zmęczenia człon-

kom.

Nareszcie możemy swobodnie rozebrać się, ściągnąć z zapotniałych i podparzanych nóg obuwie i wyciągnąwszy się swobodnie na postaniu z miękkiego siana spać spokojnie.

Kwatery schludne i czyste, w sadach pełno jabłek i gruszek, w szopach siano dla nas i koni, słowem wszelkie wygody, a co najważniejsza spokój.

Bolszewicy za Styrem nie zdradzają ochoty przedostania się na naszą stronę, aby nas niepokoić. Na wszelki wypadek czuwamy, wysyłając codziennie nad rzekę pluton żołnierzy, którzy baczą i patrolują wyznaczony sobie odcinek brzegu Styru.

Uplywa nam tak parę dni, czujemy się już wypoczęci, konie również doszły do formy.

Żołnierze wolny czas spędzają na wspólnych pogawędkach, lub grają w karty. Na mojej kwatery akurat zebrał się cały

klub karciany. Grają o Kierenskie ruble, to o marki polskie, lub o carskie ruble.

Rej wodzą świetni gracze szwoleżerowie Kowza i Grzmotkowski. W naszej stodole na sianie zbierają się wciąż i grają od rana do wieczora.

Pewnego razu, jak zwykle, zebrała się paczka graczy i kropią w oko na całego. Leżę sobie nieopodal na sianie i przysłuchuję się wykrzyknikom i uwagom graczy. Sam udziału nie biorę.

Grają. Słychać sprzeczki, to znów podniecone i głośne klątwy niezadowolonych z przebiegu gry. Za chwilę znów nastaje cisza, obliczają oczka, rachują pieniądze, to znów rozbrzmiewają śmiechy i głosy zadowolenia. Ponadto wszystkich ogarnia dziwna namiętność i zapalczywość. Cała uwaga zwrócona na karty, zapominając o tym, co się wokoło dzieje.

Cmiał masowo papierosy, rzucają beznadziejnie niedopałki, aż tu na sianie zamigotała iskra, malutka wstążeczka dymu uniosła się ku górze. Cichutki trzask i mały jęczyczek ognia błysnął parę razy, przyszał na chwilę, później zatrzeszczało głośniejsze suche siano i wtem buchnął słup płomienia na metr w

górze.

Zerwali się przerażeni gracze. Jedni chwytając warty, inni pieniądze, inni zaś zdumieni nagłą przerwą nie wiedząc co robić.

Płomienie, strzeliwszy raz i drugi w górę, chwytają się suchego siana i w oka mgnieniu z hukiem i trzaskiem obejmują cały bok stodoły.

Rzuciło się kilku, chcąc ogień stłumić przy pomocy koców, ale już było za późno.

Płomień bucha, a gorący dym szczypliwie w oczy i nieznośny żar rozchodzi się dookoła. Trzeba ratować co nasze. Żołnierze chwytają siodła, koce, karabiny i wynoszą na dwór.

Ledwie zdążyli, już płomień ogarnął całą szopę. Ogień trzeszczy, wiatr rwie wiechciami siana i rzuca snopami iskier.

Strzelają w ogień pozostawione przez żołnierzy naboje.

— Gore! Gore! — rozległy się krzyki.

— Biegną do ognia żołnierze, wpadają z lamentem Cześci, gospodarze. Zaroilo się od miejscowych Czechów.

Ratują przyległe zabudowania, rozrywają parkany, zrywają słomiane poszycia na dachach, niosą kablami wodę, zasypują

łopatkami płonące żagwie piaskiem.

Harmider, krzyk, alarmujące dzwonięcie w lemiusz! Przybiega z ręcznymi blaszanymi sikawkami straż ochotnicza, nadjeżdżają beczki z wodą. Ogień jednak bucha, sypie iskrami, przerzuca się błyskawicznie na sąsiedni budynek i w oka mgnieniu ogarnia go.

Żar nieznośny nie pozwala zbliżyć się do płonących żagród. Ludzie miejscowi tłumią ogień, zasypując ziemią, zalewając wodą, rwąc bosakami płonące wiązania dachu.

Pracują w ukropie żaru, zziębni, zlanii potem, okopconii i rzucają nienawistne, pełne wyrzutu spojrzenia na żołnierzy jako sprawców nieszczęścia.

Wkrótce ogień opada, z budynków pozostały tylko kupy do gaszących zgłiszcz, a nad nimi gospodarz stanął, załamawszy ręce i wyrzeka, a pomstuje.

Dostaliśmy rozkaz opuścić to miejsce i zająć nową kwatery. Dowódca ukarał nieostrożnych graczy, zabraniając im gry w karty w ogóle. Niefortunni gracze byli później przedmiotem docinków i żartów innych kolegów, którzy im często przypominają: Dalszy ciąg jutro.

Krwawe zajście we Włochach

4 osoby odniosły ciężkie rany

We Włochach, pod Warszawą, w sobotę o godz. 23-ej m. 15, na rogu ul. Listopadowej i Mickiewicza, rozległo się kilka wystrzałów rewolwerowych, po czym dały się słyszeć rozpaczliwe krzyki: „Policja! Ratunku!”

Nadbiegły po chwili posterunkowy spotkał 3-ch, ociekających krwią, mężczyzn, których przeprowadził na posterunek. Tam okazało się, że są to: bracia Janczewscy: 26-letni Zygmunt, tokarz, 23-letni Mieczysław, elektrotechnik i 18-letni Zdzisław, praktykant metalowy, wszyscy zam. w Gołębkach (11-go Listopada 5, dom własny).

Zeznali oni, iż byli napadnięci i poranieni nożami przez szajkę, złożoną z kilku osób. Na czele której stał 19-letni Józef Józef Panecki (nigdzie nie meldowany), podejrzanego konduity Usiłował on zrabować Mieczysławowi Janczewskiemu teczkę, zawierającą 200 zł., weksle na 500 zł., oraz umowy na urządzenie instalacji elektrycznych.

Napadnięty, w obronie własnej, wystrzelił z rewolweru, raniąc Paneckiego, który uciekł, wraz z towarzyszami, odstrzeli-

wując się.

Lekarz Pogotowia Ubezpieczalni Społecznej opatrzył braci J., stwierdzając rany ciężkie głowy, rąk, klatki piersiowej, łub nóg. Po opatrunku, wszystkich przewieziono do szpitala na Czystem.

Policja zarządziła natychmiast

obławę i ujęła wkrótce Paneckiego, który odniósł ranę postrzałową prawej nogi i rany tłuczone głowy.

Po opatrunku, P. również przewieziono do szpitala na Czystem, gdzie przy łóżku czuwa policjant. Teczka z zawartością ocalała.

Prowadzone jest dalsze dochodzenie, celem ustalenia nazwisk pozostałych sprawców napadów kompanów Paneckiego.

Zaznaczyć należy, iż ub. soboty od południa do północy, na posterunku policji we Włochach zameldowano o 18-tu bójkach lub napadach.

Oyrzucona z dzieckiem na bruk

Bolesny finał lekkomyślnego romansu

U Bolesława Marciniaka (Warszawa), wyrobnika, zamieszkiwała, od stycznia r. b. 18-letnia Władysława Czekajewska, rękawiczkarka, bez zajęcia. Sprawadziła się, wraz z 11-miesięcznym dzieckiem, które było owocem miłości Czekajewskiej i syna Marciniaków, 20-letniego Zdzisława.

Marciniakowie, chcąc przyjąć Czekajewskiej z pomocą, dali jej bezpłatnie „kąt” u siebie. Utrzymywała się, wraz z dzie-

kiem z zapomogi w kwocie 15 zł. miesięcznie, którą dostawała z Opieki Społecznej.

Początkowo młodzi snuli projekty małżeńskie. Po pewnym czasie zaczęły się niesnaski i nie było już mowy o ożenku.

Wczoraj Czekajewskiej zginęło 4 zł. Mając podejrzenie na Marciniakowską, C. zaczęła do magać się zwrotu zaginionych pieniędzy. M. oświadczyła, że odda 4 zł., jeżeli C. zwróci zegarek syna.

Na tym tle wynikła kłótnia, w czasie której małż. Marciniakowie, wraz z synem — jak zeznała Czekajewska — powalili ją na łóżko i zatkawszy usta, pobili pięściami, po czym kazali, wraz z dzieckiem, opuścić „kąt”.

Policja 6-go komis. sporządziła protokół. C. zgłosiła się do ambulatorium Pogotowia, gdzie lekarz stwierdził krwotok z nosa, oraz potłuczenie głowy, twarzy i pleców.

Okradła chlebobawczynię

i zamierzała otruć jej dziecko

U Stefani Rutkowskiej (św. Barbary 6) w Warszawie pełniła służbę od 3-ch dni w charakterze pracownicy domowej, Helena Wallówna. Wczoraj, gdy Rutkowska, będąc obłożnie chora, była z 6-miesięcznym dzieckiem w łóżku, Wallówna skradła z szafy i zabrała do swego koszyka, ubrania i bieliznę, po czym opuściła mieszkanie. Rutkowska zwołowała się z łóżka i przez okno zaalarmowała dozorcę domu.

Dozorca zamknął bramę i zło-

dzieję ujął, która koszyk wraz z łupem porzuciła na klatce schodowej. Złodziejkę przeprowadzono do komis. Rutkowska poczuła silną woń gazu świetlnego.

Po wejściu dozorczy do mieszkania R., okazało się, iż wszystkie kurki przy maszynie gazowej były odkręcone. Z powyższego wynikało, że Wallówna,

odchodząc z łupem, zamierzała następnie dokonać zbrodni, w postaci zatrucia na śmierć swej chlebobawczyni i dziecka jej, ażeby w ten sposób upozorować samobójstwo. Zbrodniarkę osadzono w areszcie.

Badana zeznała, jakoby po ugotowaniu obiadu, zapomniała przez nieostrożność zakręcić kurki.

Sensacyjne oświadczenie

podsekretarza Huila

NOWY JORK. Na posiedzeniu inauguracyjnym konferencji, poświęconej zagadnieniom pokoju, w czasie której ma zabrać głos kilku zagranicznych mężów stanów, sekretarz stanu Hull oświadczył, że „polityka całkowitej izolacji miałaby dla Ameryki równie niekorzystne rezultaty, jak polityka, która dopro-

wadziłaby do nierozważnej i zbytecznej interwencji do spraw obcych państw.

Dzięki współpracy gospodarczej — mówił Hull — można do prowadzić do równowagi interesów poszczególnych krajów. Równowaga ta będzie bardziej stała, niż ta, która opiera się na posiadaniu więcej armat.

Auto dyplomaty

starło się z tramwajem

Na tor tramwajowy wjechał nagle, skręcający z ulicy Sienkiewicza w Marszałkowską w kierunku dworca Głównego w Warszawie, samochód osobowy, stanowiący własność ambasady francuskiej, prowadzony przez sekretarza tej placówki. W tej

chwili od strony ul. Królewskiej nadjechał tramwaj linii „8”, prowadzony przez motorowego 5439.

Starcie było nieuniknione. Motorowy puścił w ruch hamulce i piasek, dzięki czemu tramwaj z mniejszą siłą wpadł na auto ambasady. W wyniku starcia, w samochodzie została zarysowana karoseria i zgięty przedni błotnik, w tramwaju zarysowany przód.

Tragedia matki

W dniu wczorajszym nieliczni przechodnie znajdujący się w pobliżu t. zw. Wybrzeża Helmskiego nad Wisłą, usłyszeli dochodzące z zarośli głuche jęki kobiety. Nadbiegli zauważyli leżącą na piasku i wijącą się w bólach młodą kobietę, a przy niej kwilące w powijakach dziecko.

Okazało się, że nieszczęśliwą jest Janina Mariatko (Sw. Jańska 17). Otruła się ona karbolem. Mariatko przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego. Dziecko zostało umieszczone w zakładzie ks. Boduena.

Przyczyna rozpaczliwego kroku nie znana.

Kawalerowie Maltańscy w hołdzie Marsz. P. Isudskiemu

KRAKOW. W niedzielę odbyło się uroczyste złożenie hołdu pamięci Marszałka Piłsudskiego przez delegację zw. polskich Kawalerów Maltańskich.

Delegację prowadzone przez b.ambasadora Chłapowskiego przywiezły w złotej urnie ziemię pobraną z Malty. Kawalerowie Maltańscy wystąpili w swych pięknych czerwono-złoty mundurach ze szpadami.

Sensacyjny proces

Doreczony został akt oskarżenia w nowej sprawie o defraudację, wykrytą na terenie warszawskiej dyrekcji kolejowej. Do odpowiedzialności karnej pociągnięty został zawiadowca stacji Tuszynów koło Kutna, Stanisław Rękawek.

W czasie kontroli kasy stacji stwierdzono brak kilku tysięcy złotych. Jak stwierdzono, braki te powstały wskutek systematycznych defraudacji trwających od blisko 2-ch lat.

Majątki arystokratów na licytacji

W ciągu m. października odbyć się ma nowa seria licytacji majątków ziemskich wskutek nie uiszczenia należności towarzystwom kredytowym.

W samej tylko Małopolsce Wschodniej sprzedane zostaną z młotka 32 wielkie obiekty ziemskie za długi, wynoszące około 15.000.000 złotych.

Wśród wystawionych na licytację obiektów, znajdują się liczne dobra znanych rodów arystokratycznych, m.in. ks. Woronieckich, Jabłonowskich, Tyszkiewiczów i Dzieduszyckich.

Sieroty występują z wysokim powodnictwem

W dniu 27 ub. m. na wiadukcie mostu Poniałowskiego, samochód prowadzony przez stołecznego przemysłowca Mrowińskiego, przejechał na śmierć wsiadającego do tramwaju pracownika rzeźni Mariana Strzelczyka. Mrowiński został aresztowany pod zarzutem nieumyślnego spowodowania śmierci przechodnia.

Obecnie rodzina tragicznie zmarłego robotnika wystąpiła na drogę sądową z żądaniem odškodowania w wysokości 40 tys. zł., gdyż Strzelczyk osierocił troje dzieci.

Aresztowanie oszusta

Od pewnego czasu na terenie Warszawy grasował jakiś osobnik, podający się za urzędnika jednego z Ministerstw i legitymujący się dowodem na nazwisko Czesława Skrzypnickiego. Nabywał on na raty różnego rodzaju towary, wystawiając w zamian bezwartościowe weksle z fałszywym podpisem.

Poszkodowani zawiadomili policję, która po dłuższych poszukiwaniach, aresztowała oszusta Czesława Baranowskiego, i jego kochankę, Anielę Dobrowolską, która była mu pomocna przy sprzedaży włudżonych przedmiotów.

Awantura w pociągu

Między Moszkiem Szwarcstajnem a konduktorem pociągu Warszawa — Pruszków Stanisławem Dąbrowskim doszło do scysji, gdyż Sz. zgubił posiadany bilet kolejowy. W wyniku awantury Szwarcstajna został za trzymany.

Cofnięte redukcje kobiet

Na skutek starań, podjętych przez stowarzyszenia urzędników państwowych cofnięte zostały redukcje kobiet w szeregu urzędów.

Redukcje te nastąpić miały już po zakończeniu urlopów. Jedynie w administracji wojskowej zwolnionych zostało 15 urzędniczek.

Wysoki poziom armii polskiej stwierdza szef sztabu gen. Łotwy

RYGA. Gen. Hartmanis, szef sztabu generalnego armii łotewskiej, który obecny był na manewrach jesiennych armii polskiej, po powrocie do Łotwy po dzielił się z przedstawicielami prasy wrażeniami, podkreślając serdeczne przyjęcie, jakiego doznał ze strony przedstawicieli armii Polskiej.

Z wielkim uznaniem mówił gen. Hartmanis o wysokim poziomie sił zbrojnych Polski, do skonałym wyszkoleniu armii i wyposażeniu jej w najnowocześniejszy sprzęt bojowy.

Sprawny wygląd wojska był najlepszym świadectwem wiel-

kiej wytrzymałości i hartu moralnego armii polskiej.

Podczas swego pobytu w Polsce gen. Hartmanis miał możliwość nie tylko poznać armię polską, ale również i polską flotę wojenną. Stwierdza on, że Polska stanowi poważny czynnik na Bałtyku. Jednocześnie z rozwojem floty wojennej wzmacnia i powiększa się polska flota handlowa, czego dowodem jest wspaniały wzrost Gdyni.

W zakończeniu gen. Hartmanis wspominał o przyjaznym stosunkowaniu się Marszałka Śmigłego Rydzę do niego i do szefów sztabu generalnego Estonii i Finlandii.

Dziewczyna o idealnym charakterze

okazała się zwykłą śmiertelniczką o „gorącym temperamencie”

Gazety angielskie podają o niezwykłym wypadku, który mógł się wydarzyć tylko w Ameryce. Amerykanie lubujący się we wszelkiego rodzaju konkursach przed pewnym czasem postawili za zadanie znaleźć dziewczynę o najbardziej idealnym charakterze. Po usilnych poszukiwaniach znaleźli no wreszcie podobną dziewczynę. Była nią 18-letnia Helena Eriscon. Całe otoczenie, rodzice, nauczyciele, lekarz domowy duchowny, jak koleżanki i koledzy jednogłośnie twierdzili, że Helena jest niezwykłą dziewczyną. W ciągu 18 lat swego życia nigdy się nie uniosła, ni-

gdy nie podniosła głosu, nie dała aroganckiej odpowiedzi ani nie była w złym humorze.

Helenie przyznano więc tytuł dziewczyny o idealnym charakterze. Zaraz po uzyskaniu tego tytułu Helenę zaczęły trapić te wszystkie kłopoty, które są związane z popularnością. Była oblegana przez reporterów, którzy pragnęli uzyskać wywiad z dziewczyną, która się jeszcze nie uniosła.

Sprawa z reporterami skończyła się bardzo smutno dla Heleny. Jeden z nich podczas wywiadu był tak niezgrabny, że wrzucił tłący się papieros w wycięcie silnie wydeltowanej sukni Heleny. Po raz pierwszy

w życiu Helena uniosła się. Zerwała się z miejsca, obсыpała reportera stękiem brzydkich przekleństw i kilka razy go spoliczkowała.

Gdy wieść o tym dotarła do komitetu konkursowego, ten znalazł się w kłopotliwej sytuacji. Nie wiedział co robić, czy odebrać Helenie przyznany jej tytuł, czy też uznać czyn reportera za tak karygodny, że nawet dziewczyna o idealnym charakterze musi się unieść. Po długich obradach komitet postanowił uznać czyn reportera za karygodny i Helena Eriscon w dalszym ciągu nosi tytuł dziewczyny o idealnym charakterze.

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZASAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Jadzia zdołała wskoczyć do wagonu — Sawicki został sam na peronie.

Tymczasem Tania w obcym mieście bez grosza w kieszeni, błąkała się na ulicach miasta. Wstąpiła na dworzec, by tam wypocząć: tu przystawił się do niej jakiś oficer, któremu opowiedziała o swoich przeżyciach.

— Czy mąż pani został wysłany transportem, w którym wybuchł po drodze bunt o wodę? — zapytał oficer.

— Tak... tak...

— Transport jest obecnie w Czelabińsku — odrzekł oficer.

— A skąd wie pan o tym?

— Bo tam jadę...

— W jakim charakterze?

— Jako dowódca transportu...

Tania spojrzała zdumiona na oficera, który ciągnął dalej:

— Dziwię się bardzo, że tak młoda, tak piękna kobieta jest żoną przestępcy.

— Mój mąż nie jest przestępcą — odrzekła cicho Tania.

— A czym jest, popem? — uśmiechnął się oficer — na katorgę nie posyła się ludzi niewinnych...

— Mój mąż jest polityczny...

— Ach, tak polityczny przestępca... — oficer zmienił od razu ton — Rosjanin?

— Nie, Polak.

— Ach, tak, polski buntowuszczyk? Polacy buntują się stale, ale my uspokoiłiśmy ich... Teraz jest tam, w Prywiślańskim kraju cicho... A czy pani jest również Polką?

— Tak, jestem Polką.

— A dlaczego straciła pani kontakt z transportem?

— Wysiadłam na stacji, po drodze chciałam coś przekąsić, tymczasem pociąg odjechał...

Tania specjalnie przemilczała historię swego aresztowania, by nie budzić niepotrzebnych podejrzeń w oficerze.

— A teraz została pani bez grosza przy duszy?

Tania zamilkła. Nie może słowa wymówić.

Nie chciałyby przyjąć pomocy tego oficera — ale głód dopieka jej niemilosiernie, a poza tym w obecnej chwili jest to dla niej jedyna droga, by mogła zobaczyć się z Tadeuszem...

Oficer był bardzo ujrzejmy. Spojrzał na zegarek:

— Mamy jeszcze dwie godziny do odejścia pociągu. Pozwoli pani, że ją zaproszę do restauracji...

Czarująca twarz Tani, jej ciemne oczy, jej zachowanie pełne godności zdobyły z miejsca sympatię oficera.

Psiakrew — pomyślał — to oni mają takie uroczę zony!

W duszy jego zbudziły się z miejsca nadzieje.

— Mąż jej jest na katordze... Ona jest młoda i piękna... Jest z dala od męża... Należy tylko w umiejętny sposób do niej podejść... Zresztą, jest on młody i przystojny... Ona mniszka na pewno nie jest...

Tania waha się chwilę.

Czy ma pójść z tym oficerem do restauracji? Jest co prawda głodna, ale ten obiad może ją zbyt drogo kosztować.

— Niech się pani nie kępuje... Proszę, pójdźmy we dwoje...

Oficer ujął ją pod rękę.

Tania zerwała się z miejsca, jak gdyby nagle powzięła postanowienie, szybkim krokiem poszła z oficerem do restauracji pierwszej klasy.

Tania jadła z niezwykłym apetytem obiad. — Dawno już nie miała okazji tak dobrze zjeść, obiad smakował jej niezwykle.

Oficer stara się tymczasem nawiązać z nią rozmowę.

— Wie pani, nie przypomina pani wcale Polki wyglądem...

— A jednak rodzice moi — to rodowici Polacy...

— Czy mąż pani został skazany na długo?

— Na dożywocie...

— Po cóż więc jedzie pani za nim? Czy sądzi pani, że jeszcze kiedykolwiek zetkniecie się ze sobą?

Oficer uśmiecha się i nakłada na talerz Tani pieczeń cielecą.

— Sądzę, że będziemy jeszcze razem... Być może, amnestia skróci mu czas kary, może zamieni mu tylko na osiedlenie...

— Wykluczone — odrzekł oficer — Niech pani lepiej zawczasu zrezygnuje z takich nadziei. Obecny premier to człowiek o twardej ręce. Już nieraz powiedział, że wszystkim może wybaczyć, tylko dla polskich buntowników nie ma żadnej litości.

Dawno nie mieliśmy tak tęgiego premiera, jak Stołypin. To człek z głową na karku. Jasno i otwarcie powiada: nie żałować kul. A niech pani zauważy, jak się teraz wszystko uciszyło... Szczególnie w Prywiślańskim kraju zapanowała cisza, jak makiem zasiał. Mam tam brata, jest komisarzem policji, opisał mi w ostatnim liście, jak się wszystko uspokoiło.

Tania mimowoli odrzekła:

— A ja słyszałam wręcz odwrotnie, że właśnie tam nie jest cicho, ani spokojnie...

— A co pani słyszała?...

— Podobno ostatnio miał miejsce zamach na szefa policji...

— A tak, prawda, rzucili bombę na pułkownika Iwanowa. Brat pisze mi o tym... To przyjaciel pana pułkownika Iwanowa...

Oficer nie zauważył, jak twarz Tani drgnęła, był zajęty jedzeniem i opowiadaniem:

— No tak, zupełnie cicho jeszcze nie jest, ale tylko dlatego, że tamtejszy generał - gubernator — to słamazara. Zebyśmy tam mieli takiego człowieka, jak Stołypin! Dla buntowników nie należy żałować kul, wtedy nie rzuciliby bomb...

Tania wysłuchiwała w skupieniu słów tego oficera.

Wiedziała, kim jest Stołypin, że jest teraz katem Rosji, że ten rzekomy miniser o silnej ręce, jest tchórzem, który w morzu krwi chce zatopić ruch wolnościowy...

Ale nie chce wdawać się z nim w rozmowę.

Czy zdoła go bowiem przekonać? Ale milczeć zupełnie również nie może. Odrzekła więc:

— Kulami nie można stłumić pędu do wolności...

— Eee! zwracanie głowy ten pęd do wolności: głupi wymyślił, a dureń powtarza. Nie chcę pani obrażać tymi słowami, ale widzę, że się pani przejęła tym czczym gadaniem butowników...

— Nie chodzi mi o moje przekonanie, ja tylko tak sobie... Pozwoliłam sobie powiedzieć, że jak dotychczas jeszcze nikt nie zdołał stłumić pędu do wolności...

— Lepiej by Polacy uczynili, gdyby się raz na zawsze wyzybili tej swojej pychy i zgodzili się z faktem, że nasz car-batuszka jest ich ojcem...

Tania zagryzła wargi, by nie powiedzieć czegoś, co wyprowadziłoby oficera z równowagi. Muci się mieć na baczności, tym bardziej, że jest on jej tak potrzebny...

A oficer już rozłościł się: psiakrew — pomyślał — wszyscy oni tacy sami!

Tania jeszcze rzuciła:

— Polska była tyle lat państwem niepodległym...

— Bujda to wszystko — zapomniał się oficer — Nie ma Polski, jest teraz tylko Prywiślański kraj... Po co sobie wmawiać, że to co minęło — wróci. Nie ma, nie wróci już nigdy... Gdybyście sobie tego nie wmawiali, nie wisielibyście na szubienicy...

Chwilę milczeli obydwoje: Tania nie chciała wracać do tego przedmiotu. Doszłoby do kłótni z tym oficerem, a wtedy wszystkie nadzieje przysły by...

Jej celem było dopiąć swego: wyjechać do Czelabińska.

A tam pojechać mogła tylko przy pomocy tego oficera, którego nienawidzi z całej duszy...

Mogłaby mu wiele i ostro odpowiedzieć, ale teraz powinna raczej milczeć. Zmieniała temat rozmowy...

Oficer żałował również, że wdał się z tą Polką na tory politycznej rozmowy: przecież miał w stosunku do niej zgola odmienne zamiary...

Czar jej pięknych oczu hipnotyzował go po prostu...

By zmienić rozmowę i przejść na inne tory — powiedział z uśmiechem:

— Jedno muszę pani przyznać: najpiękniejszą kobietą, to Polki. A z wszystkich Polek najbardziej czarujące — to warszawianki...

— Przesada — odrzekła Tania.

— Nie przesada, bo taki znawca kobiet, jak Napoleon kochał nade wszystko właśnie Polki...

Tania zmuszona była ciągnąć w tym duchu dalej rozmowę:

— Czy mam to rozumieć jako komplement dla mojej osoby?

— A jeśli tak?

— Więc niech pan pamięta o tym, że Napoleon długo nie potrafił zdobyć serca Walewskiej...

— Ach tak, zrećnie mi pani odrzekła — roześmiał się oficer.

Spojrzał na zegarek: za piętnaście minut odchodzi pociąg. Tania po obiedzie nabrała kolorów, jej błada twarzyczka zarumieniła się, a do tego uśmiechała się czarującym uśmiechem.

Powiedział więc:

— A więc spieszymy na pociąg i jedziemy do Czelabińska... Kupuję dla pani bilet...

— Ależ, proszę pana... ja... ja... — Tania nie mogła wykrztusić ze siebie ani słowa.

d. c. n.
(Dalszy ciąg jutro).

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

Ostatnie ostrzeżenie

JUTRO: PIERWSZY ŚLAD

Pożar i poparzenie

We wsi Rzasawy, gm. Rędziny, pow. częstochowskiego, wskutek wadliwego urządzenia komin, wybuchł pożar w zagrodzie Macieja Zdzirka, który następnie przeniósł się na sąsiednie zabudowania i zniszczył dom, oborę i 5 stodół wraz ze zbiorami, wart. około 10.000 zł.

W czasie akcji ratowniczej został poparzony Majewski Jan, którego przewieziono do szpitala.

Samochód w rowie

Na szosie Kocmyrzów — Dojazdów, na terenie powiatu miechowskiego, Lisocki Stanisław, mieszkaniec Krakowa jadąc własnym samochodem, wskutek pęknięcia opony u przedniego koła, wpadł do rowu i doznał pęknięcia kości strzałkowej lewej nogi.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

Okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

Kina kieleckie:

Czwartak Ramona
 Palace: Dybuk
 W.F.P.W. Boccaccio
 Casino: Słubowanie

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, embryki, Kuchenki, grzałki do rurek, poduszki i inne do nabycia na dogodnych warunkach w Rademskim T-wie **ELEKTRYCZNYM** Spółka Akc. w Radomiu ulica Traugutta Nr 53

Istniejący od roku 1899
Zakład rzeźniczo-wędliniarski
 został ponownie otworzony

POD FIRMA:
PIOTR MICHAŁOWSKI
 przy ul. Kilińskiego Nr 9
 i poleca się nadal względem swej klienteli.

Sygnatura Km. 1892/34

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach rew. I-go, Czesław Machura, mający kancelarię swą przy ul. Marsz. Focha 46, na zasadzie art. 681 k.p.c., obwieszcza, iż w dniu 27 października 1937 r., o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Kielcach Nr 4, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu, nieruchomości miejskiej, położonej w Kielcach, przy ul. Zagórskiej Nr 19 dawniej Nr 12, oznaczonej Nr hip. 1038, a stanowiącej własność Franciszka Eustachego i Marii Piotrowskich.

Ulegająca sprzedaży nieruchomość składa się z placu o powierzchni około 5149 łokci kw. na którym znajdują się następujące zabudowania: 1) dom murowany z cegły, jednopiętrowy, kryty dachówką, w którym na parterze jest jeden lokal składający się z 3-ch pokoi i kuchni i jednego osobnego pokoju, przeznaczonego na pracownię stolarską, na I-szym piętrze jest 1 lokal o trzech pokojach i kuchni i na facjacie 1 pokój z kuchnią oraz pod całym domem znajdują się piwnice, 2) szopa drewniana, kryta papą, 3) komórki kryte papą i 4) studnia.

Cała zaś nieruchomość okolona jest parkanem drewnianym i w zastawie ani dzierżawie nie jest i znajduje się w posiadaniu małż. Piotrowskich posiada urzędzoną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach oznaczoną Nr hip. 1038.

Ulegająca sprzedaży nieruchomość została oszacowana na zł. 15.441 gr. 28, suma zaś wywołania wynosi zł. 11.580.

Licytant przystępujący do przetargu winien złożyć wadium w kwocie 1.544 zł. w gotowości albo w takich papierach wartościowych, bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich i że papiery wartościowe przyjęte będą w 3/4 ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie zostaną podane do wiadomości

ci warunki odmienne, że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń o ile osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu nakazującego zawieszenie egzekucji, że w ciągu ostatnich 2-ch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dnie powszednie od godz. 8 do 18, akta zaś postępowania egzekucyjnego w Sądzie Grodzkim w Kielcach w Wydziale Cywilnym.

Gospodarz zatrzymał meble

Sądelowa Teofila, zam. w Kielcach przy ul. Marszałkowskiej 10, zameldowała, że Piwowar Piotr, zam. przy ul. Dymińskiej 96, właściciel tej posesji, zatrzymał jej stół i 2 kzeszła wart. 32 zł. za to, że jej brat Suchała Józef, wyprawiając się z jego domu, nie uiszczył czynszu za mieszkanie Piwowarowi.

Sygnatura: Km. 3630/34.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach rew. I-go Czesław Machura mający kancelarię w Kielcach przy ul. Marz. Focha Nr 46, na zasadzie art. 681 k.p.c., obwieszcza, iż w dniu 27 października 1937 r. o godz. 10-tej w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Kielcach Nr 4, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu nieruchomości miejskiej, położonej w Kielcach przy ul. Lipowej 7, oznaczonej Nr hip. 877, której księga hipoteczna przechowywana zostaje w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach.

Sprzedawana nieruchomość składa się z placu o powierzchni około 7.000 łokci kwadratowych, na którym to placu znajdują się następujące zabudowania: 1) dom mieszkalny murowany z cegły, dwupiętrowy, kryty papą i blachą o 28 ubikacjach mieszkalnych, 2) oficyna jednopiętrowa o 10-ciu ubikacjach kryta blachą, 3) oficyna jednopiętrowa, kryta blachą o 22 ubikacjach mieszkalnych i 4) budynek murowany z kamienia i cegły, jednopiętrowy kryty blachą o 2-ch ubikacjach mieszkalnych i 5-ciu drwalkach i ustępie.

Ulegająca sprzedaży nieruchomość przyłączona jest do sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, w zastawie ani dzierżawie nie jest i znajduje się w posiadaniu dłużników małż. Ryszkowskich, a zgodnie z działem IV-tym wykazu hipotecznego jest obciążona długami szczegółowo wymienionymi w tymże dziale.

Nieruchomość została oszacowana na sumę zł. 15.000, suma zaś wywołania wynosi zł. 11.250.

Licytant przystępujący do przetargu winien złożyć rękomię w kwocie zł. 1.500 w gotowości albo w takich papierach wartościowych, bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 3/4 części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą (w wartości) zachowane ustawowe warunki licytacyjne o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane warunki licytacyjne odmienne, że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji, i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości, lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu nakazującego zawieszenie egzekucji, że w ciągu ostatnich dwu tygodni przed przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dnie powszednie od godz. 8-ej do 18-jej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Kielcach w Wydziale Cywilnym.

NOWOŚCI SEZONOWE

SKŁAD KOMISOWEJ SPRZEDAŻY
D. BALICKI KIELCE,
 ul. SIENKIEWICZA 30

Kupon „K. Expressu Codziennego” upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

NOWOŚCI SEZONOWE
 I FUTRA
 poleca **D. BALICKI**
 skład sukna Kielce, ul. Sienkiewicza 30

Krwawe wesele na Kawetczyźnie

W mieszkaniu Stefani Janickiej w Kielcach na Kawetczyźnie Nr 16, odbywała się huczna zabawa weselna, zakropiona alkoholem. Gwar rozmów i ochłody dźwięki doborowej orkiestry jak również zapach wyborowej monopolki zwałił do izby weselnej zgrane towarzystwo nieznanym nikomu

młodych ludzi. Goście zachowali się bardzo swobodnie. Pobili uczestników zabawy weselnej, potłukli okna, zburzyli komin i poczęli rozbierać ścianę domu. W rezultacie zabawa została przerwana, a awanturników poszukuje gościnnie zawsze Komisariat P.P.

ELEKTROWNIA w Kielcach Spółka Akc.
ELEKTRYFIKUJE
 fabryki, warsztaty gospodarstwa domowe
 na najdogodniejszych warunkach.

BAR
 i Restauracja

„BRISTOL”

KIELCE,
 Sienkiewicza 21, tel. 12-19.

Dziś specjalne dania barowe:

Ozór woł. sos chrzanowy 50 gr
 Zraziki à la Jardinier 50 ..

Kapusta faszer. po rusku 50 gr
 Zraz wieprz. po węgiersku 50 ..

Kiełbasa sos cebulowy 40 gr
 Bigos z młodej kapusty 30 gr.

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.
 Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia orobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo.
 Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.